

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA
z 12. JÚLA 1979
(Jazyk konania: francúzština)

Caisse Régionale d'Assurance Maladie (CRAM), Lille
proti
Diamante Palermo, rodená Toia,
(Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke od Cour d'Appel, Douai)

„Sociálne zabezpečenie – podmienka štátnej príslušnosti“

Vec 237/78

- 1. Sociálne zabezpečenie pre migrujúcich pracovníkov- Pravidlá Spoločenstva- Zahrnuté záležitosti- Deklarácie členských štátov – Účinky
(Nariadenie Rady č. 1408/71, články 5 a 96)*
- 2. Sociálne zabezpečenie pre migrujúcich pracovníkov- Rovnosť zaobchádzania- Skrytá diskriminácia- Zákaz
(Nariadenie Rady č. 1408/71, článok 3 ods. 1)*
- 3. Sociálne zabezpečenie pre migrujúcich pracovníkov- Pravidlá Spoločenstva - Zahrnuté záležitosti- Systémy sledujúce ciele demografickej politiky- Výnimky- Nerozlišovanie*
- 4. Sociálne zabezpečenie pre migrujúcich pracovníkov- Pravidlá Spoločenstva- Zahrnuté záležitosti- Nepríspevková starobná dávka- Rovnosť zaobchádzania- Rozsah
(Nariadenie č. 1408/71 Rady, články. 2 ods. 1, 3 ods. 1 a 4 ods. 1 písm. c) a ods. 2)*

Vo veci 237/78

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podľa článku 177 o EHS ktorý podal na Súdny dvor Cour d'Appel , Douai v konaní ktoré prebieha pred týmto súdom medzi

Caisse Régionale d'Assurance Maladie, Lille, (ďalej uvádzaný ako „fond“)

a

Diamante Palermo, rodená Toia

o výklade článkov 2 ods. 1, 3 ods. 1 a článkov 3 a 4 ods. 1 a 2 nariadenia (EHS) č. 1408/71 Rady zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva (Úradný vestník, mimoriadne anglické vydanie 1971 II, s. 416)

SÚDNY DVOR

---

v zložení: H. Kutscher, predseda, J. Mertens de Wilmars a Lord Mackenzie Stuart (predsedovia komôr), P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait a T. Koopmans, sudcovia,

generálny advokát: J.-P. Warner

tajomník: A Van Houtte

vyhlásil tento

ROZSUDOK

Skutkový stav a otázky

Skutkový stav veci, priebeh konania a záznamy predkladané na základe článku 20 Protokolu o štatúte Súdneho dvora EHS sú zhrnuté nasledovným spôsobom:

I- Skutkový stav a konanie

Článok L 640 francúzskeho Zákonníka sociálneho zabezpečenia vykonáva „allocation aux méres de famille“ (príspevok pre ženy s deťmi).

Oprávnenie na tento príspevok závisí od nasledovných podmienok:

(1) Podľa článku L 640 Zákonníka sociálneho zabezpečenia dotyčná osoba musí:

- mať vek aspoň 65 rokov;
-
- francúzsku štátnu príslušnosť;
-
- byť manželkou zamestnanej osoby;
-
- byť v hmotnej núdzi;
-
- starať sa aspoň deväť rokov o výchovu aspoň piatich nezaopatrených detí pred dosiahnutím ich šestnásteho roku života.

(2) Podľa 1 vyhlášky č. 50-76 zo 16. januára 1950, zmenenej a doplnenej 16. augusta 1956:

- Tieto deti musia byť ku dňu vzniku oprávnenia francúzskymi štátnymi príslušníkmi.

Diamante Palermo (rod. Toia), talianskej štátnej príslušnosti, narodená 8. júla 1913 v Gizzeria (Taliansko), bydliskom vo Francúzsku, manželka zamestnanej osoby a matka siedmych detí, požiadala fond o tento príspevok. Ten následne rozhodnutím svojho Commission de Recours Gracieux (Odvolačí výbor) zo 7. septembra 1977 jej odmietol priznať tento príspevok na základe toho, že päť z jej detí bolo od narodenia talianskymi štátnymi príslušníkmi.

Keď toto rozhodnutie bolo spochybnené, Commission de Première Instance du Contentieux de la Sécurité Sociale , Lille rozhodnutím z 21. marca 1978 na základe toho, že išlo o nepríspevkovú starobnú dávku a podľa ustanovení článkov 2, 3 a 4 nariadenia č. 1408/71 v prospech navrhovateľky prehlásil, že táto podpora musí byť dostupná nielen pre francúzskych štátnych príslušníkov, ale tiež pre príslušníkov iných štátov Spoločenstva.

18. apríla 1978 sa fond proti tomuto rozhodnutiu odvolal na Cour d'Appel, Douai.

Fond vyhlásil, že bol na základe administratívnych pokynov oprávnený nezakladať svoje rozhodnutie na skutočnosti, že matka nemá francúzsku štátnu príslušnosť.

Cour d'Appel berúc do úvahy, že riešenie právneho problému, pred ktorým stojí, závisí od výkladu ustanovení Spoločenstva, sa rozhodol pozastaviť konanie a predložiť podľa 177 Zmluvy Súdnemu dvoru nasledovnú otázku:

„Ako sa majú vykladať ustanovenia článku 2 ods. 1, článku 3 ods. 1 a 3 a článku 4 ods. 1 písm. c) a ods. 2 nariadenia (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 čo sa týka udeľovania starobnej dávky, ktorá ako vo svojej podstate nepríspevková, je v zásade určená pre francúzskych štátnych príslušníkov?“

Rozsudok o postúpení z 10. októbra 1978 bol do kancelárie Súdného dvora doručený 30. októbra 1978.

V súlade s článkom 20 Protokolu o štatúte Súdného dvora EHS, fond, pani Palermo, vláda Talianskej republiky, v zastúpení jej veľvyslanca, Adolfo Maresca, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci Avvocato dello Stato, Franco Favara, a Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení Marie-José Jonczy, členka Právneho oddelenia Komisie, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci Henri Scheyvaerts a Francis Herbert z Bruselskej advokátskej komory, poskytl písomné pripomienky .

Vzhľadom na správu sudcu-spravodajcu astanoviska generálneho advokáta, Súdny dvor požiadal fond o vypracovanie určitých dokumentov.

II- Súhrn písomných pripomienok poskytnutých Súdnemu dvoru

Fond zdôrazňuje, že Zmluva ponecháva vládam voľný priestor na realizáciu takej demografickej politiky, akú považujú za najvhodnejšiu. Podpora pre ženy s deťmi je vo svojej podstate nástroj demografickej politiky.

Kladenie podmienky súvisiacej so štátnou príslušnosťou detí nemôže byť považované za nič iné než za podnet rodiť a vychovávať deti, ktoré zväčšia francúzsku národnú pospolitosť. Požadované obdobie zamestnania manžela je veľmi krátke (tri mesiace). Navyše, ženy žiadajúce o podporu uvedenú v otázke nepatria do kategórie „zamestnancov“, ktorých slobodný pohyb sa Zmluva usilovala zabezpečiť.

Podobne, nariadenie č. 1408/71 sa nevzťahuje na príspevky pre ženy s deťmi. Preambula uvedeného nariadenia upozorňuje, že nepočíta so sociálnymi dávkami, ktoré sú podnietené demografickou politikou.

Čo sa týka kapitoly 3 „Staroba a úmrtie (dôchodky)“ v hlave II. “Osobitné ustanovenia súvisiace s rôznymi kategóriami dávok“, nariadenie č. 1408/71 obsahuje ustanovenia o sociálnych dávkach poskytovaných na základe *doby trvania poistenia alebo bydliska*, ale neobsahuje odvolanie sa na rodenie alebo výchovu detí.

V dôsledku toho nemôže byť povedané, že navrhovatelia nariadenia č. 1408/71 považovali podporu pre ženy s deťmi za podporu takého druhu, aby mohla byť považovaná za starobnú dávku v zmysle článku 4 tohto nariadenia.

Prirodzene, francúzska vláda brala do úvahy, (pozri listy ministerstva práce zo 6. mája 1949 a 8. septembra 1950), že z pohľadu diplomatických dohôd podpora pre ženy s deťmi je toho istého charakteru ako podpora pre pracovníkov na dôchodku, ale zároveň že jednostranné priznanie nemôže zmeniť podstatu podpory.

Fond zdôrazňuje, že podpora pre matky nemôže byť nárokováná ohľadne detí, ktoré nie sú Francúzmi, hoci ženy, ktoré sú štátnymi príslušníkmi členských štátov Spoločenstva môžu byť oprávnené poberať podporu.

Článok 3 nariadenia č. 1408/71 zabezpečuje rovnaké zaobchádzanie v oblasti dávok sociálneho zabezpečenia i plnenia záväzkov. V článku L 640 francúzskeho Zákonníka sociálneho zabezpečenia žiadne dávky nemôžu byť poskytované deťom a rovnako im nemôžu byť uložené ani žiadne záväzky. Sú výlučne len jednou zo skutočností určujúcou situáciu žiadateľa, takou istou ako vek alebo hmotná núdza.

Okrem toho, na základe systému určeného nariadením č. 1408/71 tá istá skutočnosť nemôže vytvárať nárok na viac ako jednu dávku sociálneho zabezpečenia rovnakej povahy. Nakoniec, ak toto nariadenie bude považované za uplatniteľné v danej veci, deti musia na to, aby boli brané do úvahy na jeho účely, mať bydlisko v jednom z členských štátov. Toto však nie je tento prípad.

Pani Palermo tvrdí, že podmienka týkajúca sa štátnej príslušnosti detí nie je v súlade s duchom alebo znením nariadenia č. 1612/68 (článok 7 a 10) alebo č. 1408/71 (články 2, 3 a 4).

Podpora pre matky s deťmi je nepríspevková dávka v starobe. Preto by sa mala platiť nie iba Francúzom ale aj štátnym príslušníkom ostatných členských štátov a ich rodinám.

Pani Palermo tvrdí, že spojený účinok článku 2 a 3 nariadenia č. 1408/71 je taký, že členom rodín migrujúcich pracovníkov musí byť umožnené využívať výhody zákonodarstva štátu, v ktorom sa nachádzajú, na základe tých istých podmienok ako štátnym príslušníkom tohto štátu. V súlade s ustanovením článku 4 ods. 1 písm. c) a článku 2, táto úprava sa použije na všetky právne predpisy týkajúce sa oblastí sociálneho zabezpečenia a sociálnych dávok, ktoré sú tam uvedené.

Podľa názoru vlády Talianskej republiky, nárok na podporu v danom prípade vyplýva zo skutočností, ktoré sú upravené na základe nariadenia č. 1408/71, tak ako to je definované v jeho článku 4. Je to sociálna dávka typická pre systém sociálneho zabezpečenia (hoci nepríspevková); základom nároku na jej poberanie je dosiahnutie staroby za predpokladu, že

jej predchádzalo obdobie intenzívnej starostlivosti o deti, a je podmienená tým, že manžel pracoval ako zamestnanec.

Talianska vláda pokračuje v skúmaní judikatúry Súdneho dvora. . Tvrdí, že podľa judikatúry musia byť medzi príjemcov predmetnej podpory zahrnuté všetky staršie matky, ktoré sú štátnymi príslušníkmi členského štátu s bydliskom vo Francúzsku, obzvlášť vtedy, ak majú manželov, ktorí pracujú alebo pracovali ako zamestnanci vo Francúzsku. Skutočnosť, že nie všetky vychované deti si vybrali francúzske štátne príslušnosť, nie je dostatočná na to, aby ospravedlnila akúkoľvek diskrimináciu, o to viac, že v tomto prípade zaobchádzanie v oblasti sociálneho zabezpečenia v prípade staršej a nemajetnej matky by bolo určené správaním a voľbou iných osôb, menovite detí.

Komisia sa domnieva, že podľa judikatúry Súdneho dvora (vec 1/72 *Frilli proti Belgicko* [1972] Zb. rozh. ESD 457; vec 187/73 *Callemeyn proti Belgicko* [1974] Zb. rozh. ESD 553), podporu pre matky s deťmi, ktorá je poskytovaná prijímateľke na základe právne definovanej pozície oprávňujúcej ju k získaniu dávky podobnej ako starobná dávka, a zároveň pri ktorej musí spĺňať požiadavku, že musí ísť o manželku zamestnanca, treba zaradiť do kategórie nepríspevkových „starobných dávok“, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 1 písm. c) a článok 2 nariadenia č. 1408/71.

Spôsob, akým je otázka položená, smeruje k určeniu výkladu princípu rovnakého zaobchádzania formulovaného v článku 3 ods.1 toho istého nariadenia, a predovšetkým výklad výrazu „rovnaké záväzky a... rovnaké dávky ako štátni príslušníci tohto štátu“ vo vzťahu k ods. 3 tohto článku.

Odpoveď na určenie miery, do akej sa predložená otázka týka len štátnej príslušnosti príjemcu sociálnej dávky, menovite manželky migrujúceho pracovníka, môže byť už nájdená v judikatúre Súdneho dvora.(vec 7/75 [1975] Zb. rozh. ESD R 679). Žiadateľka nemôže byť odmietnutá na základe jej štátnej príslušnosti.

Na základe zdôvodnenia rozsudku súdu, ktorý postúpil vec na rozhodnutie, , je zrejmé, že to, že fond odmietol udeliť podporu matkám s veľkými rodinami, nebolo založené na základe štátnej príslušnosti matky ale niektorých z jej detí.

S cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu isté vysvetlenie aktuálneho problému, ktorý pred ním vyvstal, bolo by užitočné, ak by Súdny dvor vybral zo všetkých skutočností poskytnutých vnútroštátnym súdom, a predovšetkým zo zdôvodnenia rozsudku obsahujúceho postúpenie na rozhodnutie , znaky práva Spoločenstva, s ohľadom na skutkovú podstatu sporu.

Otázka spočíva v tom, či odmietnutie udelenia starobnej dávky na základe štátnej príslušnosti žiadateľkiných detí nie je v rozpore s princípom rovnosti v zaobchádzaní tak, ako bol formulovaný v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1408/71.

Podľa názoru Komisie sú tu prítomné zdôvodnenia v prospech zápornej i kladnej odpovede.

Zdôvodnenia v prospech zápornej odpovede sú v prvom rade také, že podmienka týkajúca sa štátnej príslušnosti detí žiadateľky sa má vzťahovať rovnako na francúzske štátne príslušníčky ako na cudzinky. Po druhé, je to jedna z objektívnych podmienok poskytujúcich oprávnenie na dávku. Po tretie, v miere, v ktorej je podmienka objektívne oprávnená vzhľadom na povahu a účel sociálnej dávky, tu nesmie byť žiadna diskriminácia, pretože tento koncept

vopred predpokladá *subjektívny* rozdiel v zaobchádzaní. Objektívnym zdôvodnením a rozlišovania je skutočnosť, že objektívna podmienka je podriadená úvahám o demografickej politike.

Zdôvodnenie na podporu kladnej odpovede je ten, že zákaz diskriminácie obsiahnutý v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 sa neuplatňuje výlučne na formálnu diskrimináciu, ale taktiež na diskrimináciu v podstate alebo nepriamu diskrimináciu. Tu ide o tie ustanovenia, ktoré kladú rovnaké podmienky na vlastných štátnych príslušníkov a na cudzincov, ale ktoré sú pre cudzincov ťažšie splniteľné (vec 55/77 *Maris proti Rijksdienst voor Werknemerspensioenen* [1977] Zb. rozh. ESD 2327; vec 16/78 *Choquet* [1978] Zb. rozh. ESD 2293). Účinok podmienky týkajúcej sa štátnej príslušnosti sa líši podľa toho, či ide o francúzsku štátnu príslušníčku alebo príslušníčku iného štátu Spoločenstva. Táto podmienka môže byť ľahšie splnená francúzskou matkou.

Navyše rozdiel v zaobchádzaní nie je oprávnený. Demografická politika je prijateľná ako ospravedlnenie na odopretie niektorých dávok z rozsahu poskytovaného nariadením č. 1408/71, len tak ako je uvedené v článku 1 písm. u) nariadenia.

Táto výnimka všeobecnej platnosti ustanovení nariadenia č. 1408/71 na všetky odvetvia sociálneho zabezpečenia vymenované v článku 4 ods. 1) nariadenia musí byť vykladaná reštriktívne. Tak nemôže byť rozšírená cestou analógie na podpory pre ženy s deťmi, ktoré patria do kategórie starobných dávok.

V dôsledku toho Komisia považuje podmienku týkajúcu sa štátnej príslušnosti detí za objektívne neoprávnenú, a preto nemôže byť podľa článku 3 ods.1 nariadenia č. 1408/71 základom na to, aby bol manželke migrujúceho pracovníka odopretý prospech z podpory pre ženy s deťmi poskytovanej na základe článku L 640 francúzskeho Zákonníka sociálneho zabezpečenia.

III- Ústne konanie

Počas vypočutia 13.júna 1979 boli predložené ústne zdôvodnenia Komisiou Európskych spoločenstiev, v zastúpení Marie-José Jonczy a Francis Herbert..
Generálny advokát doručil svoje stanovisko na vypočutí 3.júla 1979.

Rozhodnutie

- 1) Rozsudkom z 10. októbra 1978 ktorý Súdny dvor obdržal 30. októbra 1978 Cour d'Appel, Douai podal podľa 177 Zmluvy o EHS predložil Súdnemu dvoru otázku o výklade nariadenia č. 1408/71 Rady o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva (Úradný vestník, mimoriadne anglické vydanie 1971 II, s.416).
- 2) Táto otázka bola vznesená v súvislosti so sporom týkajúcim sa odmietnutia zo strany Caisse Régionale d'Assurance Maladie, Lille („fond“) poskytnúť matke talianskej štátnej príslušnosti s bydliskom vo Francúzsku dávku z podpory pre ženy s deťmi poskytovanej podľa článku L 640 francúzskeho Zákonníka sociálneho zabezpečenia.

- 3) Uvedené ustanovenie poskytuje oprávnenie na predmetnú podporu ženám francúzskej štátnej príslušnosti od veku 65 rokov, ktoré sú v hmotnej núdzi, boli vydaté za zamestnancov a ktoré vychovávali aspoň päť nezaopatrených detí počas obdobia aspoň deviatich rokov pred dosiahnutím ich šestnásteho roku veku. Článok 1 nariadenia č. 50-76 zo 16. januára 1950, zmeneného a doplneného v roku 1956, navyše ustanovuje, že tieto deti musia mať v deň vzniku nároku francúzsku štátnu príslušnosť.
- 4) V tomto prípade podpora pre ženy s deťmi bola odmietnutá na základe toho, že päť zo siedmich detí matky nebolo francúzskymi štátnymi príslušníkmi, ale od narodenia talianskymi. V priebehu sporu fond vyhlásil, že neprihliadal na to, že samotná matka nebola francúzskou štátnou príslušníčkou.
- 5) Toto sú okolnosti, na základe ktorých Cour d'Appel požiadal o výklad ustanovení článkov 2 ods. 1, 3 ods. 1 a 3 a článku 4 ods. 1 písm. c) a ods. 2 nariadenia (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 so zreteľom na to, že poskytovanie starobných dávok nepríspevkovej povahy je v zásade vyhradené pre francúzskych štátnych príslušníkov.
- 6) Čo sa týka záležitostí upravovaných nariadením č. 1408/71 z článku 4 ods. 1 písm. c) a ods. 2 vyplýva, že nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy zaoberajúce sa oblasťami sociálneho zabezpečenia, ktoré sa týkajú starobných dávok bez ohľadu, či sú poskytované na základe príspevkového alebo nepríspevkového systému.
- 7) Článok 5 nariadenia ustanovuje, že „členské štáty spresnia, ktoré právne predpisy a systémy spomenuté v článku 4 ods. 1 a 2 .... budú vo vyhláseniach notifikované a zverejnené v súlade s článkom 96“. Vyhlásenie Francúzskej republiky (Ú. v. ES C 12, s. 11) obsahuje podpory pre staršie zamestnané osoby a podpory pre ženy s deťmi (diel VII) Zákonníka sociálneho zabezpečenia).
- 8) Skutočnosť, že členský štát uviedol takúto podporu vo svojom vyhlásení musí byť prijatá ako dôkaz, že predmetné dávky sú dávkami sociálneho zabezpečenia v zmysle nariadenia č. 1408/71.
- 9) Čo sa týka osôb dotknutých nariadením, jeho článok 2 ods. 1 ustanovuje, že sa uplatní na rodiny a pozostalých každého zamestnanca, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu a býva na území iného členského štátu, a na ktorého sa vzťahovali alebo vzťahujú právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov týkajúce sa odvetví a systémov sociálneho zabezpečenia dotknuté nariadením. Článok 3 ods. 1 týkajúci sa rovnosti zaobchádzania ustanovuje, že tieto osoby majú dostávať rovnaké sociálne dávky na základe tých istých právnych predpisov ako štátni príslušníci štátu.
- 10) Z toho vyplýva, že v danom prípade fond konal správne, ak pri svojom rozhodnutí neprihliadol na to, že matka nebola francúzskou štátnou príslušníčkou.
- 11) Avšak na základe rozsudku ktorý obsahuje dožiadanie je zrejmé, že vzniknutý problém výkladu sa netýka len štátnej príslušnosti matky, ale aj jej detí.
- 12) Z tohto pohľadu je treba mať na pamäti, že pravidlá rovnosti zaobchádzania ustanovené článkom 3 ods. 1 nariadenia zakazujú nielen zrejmu diskrimináciu založenú na štátnej príslušnosti poberateľa dávok systémov sociálneho zabezpečenia, ale taktiež všetky skryté

formy diskriminácie, ktoré po použití iných rozlišujúcich kritérií v skutočnosti vedú k rovnakému výsledku.

- 13) Podmienka štátnej príslušnosti detí, tak ako ju ukladajú príslušné francúzske právne predpisy, môže viesť v skutočnosti k výsledku, že matka cudzej štátnej príslušnosti môže získať podporu len vo výnimočných prípadoch. Obzvlášť je znevýhodnená oproti matkám, ktoré sú štátnymi príslušníkmi štátu v ktorom majú bydlisko a štátna príslušnosť detí sa odvíja od postavenia rodičov, ktoré je upravované právnymi predpismi krajiny pôvodu a krajiny bydliska, tak ako to v tomto prípade platí pre talianske a francúzske predpisy.
- 14) Preto podmienka štátnej príslušnosti detí – ak nie je oprávnená objektívnymi rozdielmi – musí byť považovaná za nepriamu diskrimináciu.
- 15) Takéto oprávnenie nemôže byť založené na skutočnosti stanovenej fondom, že cieľom podpory pre ženy s deťmi je zvýšiť pôrodnosť vo Francúzsku. Predovšetkým Cour d'Appel, ktorý jediný má jurisdikciu vykladať francúzske právne predpisy v prebiehajúcich konaniach, opísal podporu pre matky s deťmi ako starobnú dávku nepríspevkovej povahy; po druhé, nariadenie č. 1408/71 nerobí žiadny rozdiel medzi systémami sociálneho zabezpečenia, ktorý sa uplatňuje podľa toho, či tieto systémy sledujú alebo nesledujú ciele demografickej politiky.
- 16) Keďže ide o starobnú dávku, podmienka týkajúca sa štátnej príslušnosti detí nemôže byť považovaná za pravidlo určené na to, aby zabránilo prekryvaniu sa podobných dávok poskytovaných na základe právnych predpisov iných štátov. Ak takýto problém vznikne, riešenie musí byť nájdené v rámci pravidiel Spoločenstva v súlade s kritériami bežne používanými na prípady tohto druhu.
- 17) Pred Súdny dvorom nebolo prednesené žiadne zdôvodnenie ukazujúce, že podmienka týkajúca sa štátnej príslušnosti detí je založená na objektívnom rozdieli. To musí byť odvodené z toho, že predmetná podmienka vytvára nepriamu diskrimináciu medzi štátnymi príslušníkmi členských štátov vo veci systémov sociálneho zabezpečenia upravených v nariadení č. 1408/71.
- 18) Za týchto podmienok nie je nevyhnutné uvažovať o takom výklade článku 3 ods. 3 nariadenia, ktorá by rozširovala prospech z ustanovení o dohodách o sociálnom zabezpečení uzavretých medzi členskými štátmi na osoby, v prípade ktorých sa nariadenie uplatňuje.
- 19) V dôsledku toho, odpoveď Cour d'Appel musí byť taká, že články 2 ods. 1, 3 ods. 1 a 4 ods. 1 písm. c) a ods. 2 nariadenia č. 1408/71 musia byť vykladané v tom zmysle, že poskytnutie nepríspevkových starobných sociálnych dávok ženám s deťmi nemôže závisieť ani od štátnej príslušnosti danej osoby a ani jej detí, za predpokladu, že predmetná štátna príslušnosť je štátnou príslušnosťou jedného z členských štátov.

K trovám

- 20) Trovy, ktoré vznikli vláde Talianskej republiky a Komisii Európskych spoločenstiev podaním písomných pripomienok na Súdny dvor, nie sú vymáhateľné. Keďže konanie

je vo vzťahu k hlavným účastníkom konania súčasťou konania riešeného pred vnútroštátnym súdom, rozhodnutie o trovách prislúcha tomuto súdu.

Na základe toho

SÚDNY DVOR

v odpovedi na otázku vznesenú Cour d'Appel, Douai, rozsudkom z 10. októbra 1978 rozhodol:

Články 2 ods. 1, 3 ods. 1 a 4 odsek 1 písm. c) a ods. 2 nariadenia č. 1408/71 musia byť vykladané vo význame, že poskytnutie nepríspevkových starobných dávok ženám s deťmi nesmie byť závislé ani na štátnej príslušnosti dotknutých osôb a ani ich detí, za predpokladu, že predmetná štátna príslušnosť je štátnou príslušnosťou jedného z členských štátov.

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Pescatore Sørensen

O'Keeffe Bosco Touffai Koopmans

Tento rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. júla 1979.

A. Van Houtte
tajomník

H. Kutscher
predseda